

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216602
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217216602.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti povinnému: Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S. XX, XXX XX F., o vymoženie pohľadávky v sume 1.297,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 5Er/880/2017-16 zo dňa 22.08.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu: Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 8471/17). Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ako aj s odkazom na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnému vo výške 1.297,24 eura s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSpA 01459/15 zo dňa 22.06.2016. Súd mal za to, že Zmluva č. 0019908123 zo dňa 24.09.2007 (ďalej len „Zmluva“), ako aj Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 26.04.2014, založili záväzkovo - právny vzťah medzi oprávneným (resp. právnym predchodcom oprávneného), ktorý pri ich uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinným, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzavieraní predmetných zmlúv vystupoval ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na to je potom nesporné, že záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinným založený na základe vyššie uvedených zmlúv je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

2. Vychádzajúc z uvedeného, exekučný súd skúmal či spotrebiteľské rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Súd bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 26.04.2014 považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná

rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t.j. povinnému) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a povinný nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere, dohody o uznaní záväzku, ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej doložky je, že povinný (t.j. spotrebiteľ) v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Vzhľadom na to je potrebné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil nesprávnym právnym posúdením a s odkazom na ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1,2,5,6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Poukázal najmä na ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS a aj na znenia rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V obsahlom odvolaní v podstate uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jeho podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 26.04.2014, teda po viac ako siedmich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. V postupe súdu nevidí iný dôvod ako len ten, že súd chce vyňať spotrebiteľa spod účinkov rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy rozhodcovským súdom. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok nebol považovaný za exekučný titul. Poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého v prípade spotrebiteľských zmlúv preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len ak ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom).

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého

rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, a tak na dôvažok dodáva nasledovné:

5. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Exekučný poriadok bol naposledy rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Exekučné konanie v tejto veci sa začalo dňa 01.03.2017, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku vydaného dňa 22.06.2016 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž pod sp. zn. SRSAspA 01459/15. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. podaním zo dňa 01.03.2017, doručeným súdu dňa 22.06.2017 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 22.08.2018 súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia. Podľa rozhodcovskej zmluvy ako rozhodcovský súd bol dojednaný: a) Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, alebo b) Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Mlynská 2, Košice, IČO: 36577928. Predmetný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok - nevydal súd podľa rozhodcovskej zmluvy, ale Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že je kompetentným orgánom na konanie, keďže boli splnené podmienky stanovené zákonom č. 355/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 73 ods. 8).

7. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, resp. doložka, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.03.2012 v konaní pod sp. zn. 6Cdo 1/2012). Exekučný súd je povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.09.2012 v konaní pod sp. zn. 5Cdo 230/2011). Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva uzatvorená dňa 26.04.2014 nezodpovedala zákonným podmienkam v § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z predložených listín nie je zrejmé, v akom rozsahu bol povinný adekvátne poučený o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy a či mal reálnu možnosť ich znenie ovplyvniť, či mu bolo aj vysvetlené, čo znamená možnosť voľby v prípade súhlasu, resp. nesúhlasu s touto rozhodcovskou zmluvou. Oprávnený tieto skutočnosti v návrhu na vykonanie exekúcie ani netvrdil a ani nepreukázal listinnými dôkazmi. Ich dojednanie tak nezodpovedalo ustanoveniu § 53 ods. 1,2,4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v tom čase. Oprávnený mal povinnosť predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (či už uzavretej vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky) takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa mu poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a tiež mu poskytnúť aj jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo tá - ktorá voľba znamená. Oprávnený takýto postup v konaní nepreukázal, pretože uvedené informácie neobsahuje ani Dotazník k Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v

splátkach, a tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá - ak mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán s dostatočnými informáciami poskytnutými povinnému. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

8. V danom prípade súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej zmluve nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).